

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **M. B.**, pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. (Tr. zák.) účinného od 1. januára 2006 na verejnom zasadnutí 5. februára 2008, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. februára 2007, sp. zn. 2 T 6/05, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 256 zákona č. 141/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov (Tr. por.) účinného do 31. decembra 2005 odvolanie obžalovaného **M. B. sa zamietá.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. februára 2007, sp. zn. 2 T 6/05, bol obžalovaný **M. B.** uznaný za vinného z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1 zákona č. 300/2005 účinného od 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.) na tom skutkovom základe, že

dňa 17. mája 2004 v presne nezistenom čase medzi 20.00 hod. a 21.00 hod. v priestoroch domu v H. na S. ulici č. X. vulgárne nadával svojej matke **E. B.**, nar. X., bytom H., S. ul. č. X., že ju zabije, čo viackrát zopakoval a vyhrážajúc sa zabitím vytiahol z priestoru pod posteľou v kuchyni mačetu s dĺžkou čepele približne 60 cm a s celkovou dĺžkou približne 80 cm, s touto mačetou sa priblížil k **E. B.** a napriek snahe prítomných **J. S.**, nar. X., a **J. B.**, nar. X., odvrátiť útok obvineného mačetou voči **E. B.** tak, že obvinenému **M. B.** chytil **J. S.** ruku a pokúsil sa mu mačetu z ruky vyraziť, podarilo sa **M. B.** zasiahnuť mačetou hlavou poškodenej do čela a to tak, že úderom mačetou spôsobil **E. B.** sečnú ranu na čele s poranením okostnice a podozrením na otras mozgu s dobou práceneschopnosti 7 až 10 dní.

Za to mu bol podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov. Súčasne bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu vo Zvolene z 27. augusta 2004, sp. zn. 2 T 34/04, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov so zaradením do druhej nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj ústavné ochranné protialkoholické liečenie.

Podľa § 228 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov (Tr. por.) účinného do 31. decembra 2005 bol obžalovaný zaviazaný uhradiť poškodenej strane Všeobecná zdravotná poisťovňa, pobočka Zvolen, škodu vo výške 12 351 Sk.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný M. B.

V jeho písomnom odôvodnení podanom sčasti samostatne, sčasti prostredníctvom obhajcu namietol výrok o vine a treste. Uviedol, že nemal v úmysle poškodenej ublížiť a v podstate išlo len o nešťastnú udalosť, ktorá bola zdramatizovaná. Ak by sa do celej veci nezamiešali jeho bratia, ktorí ho postrčili, nič by sa poškodenej nestalo. Poukázal na dvojdňovú dĺžku práceneschopnosti poškodenej, ktorá podľa jeho názoru neodôvodňuje ustálenú právnu kvalifikáciu ako i to, že použitie Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku by bolo pre neho priaznivejšie. Zdôraznil, že poškodená je jeho matkou, ktorá mu odpustila, poukázal na okolnosti spáchania skutku ako i to, že spáchanie skutku ľutuje. Podľa jeho názoru uložený trest odňatia slobody je neprimerane prísny a v posudzovanom prípade sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody.

Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a sám mu uložil trest odňatia slobody pod dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania obžalovaného M. B. preskúmal v rozsahu § 254 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov (Tr. por.) účinného do 31. decembra 2005 zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Krajský prokurátor podal obžalobu na M. B. 18. júla 2005, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o riadnom opravnom prostriedku obžalovaného vykonal podľa zákona účinného v čase podania obžaloby (§ 564 ods. 4 zákona č. 301/2005 Zb. účinného od 1. januára 2006).

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 5 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako to ukladá ustanovenie § 2 ods. 6 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 125 Tr. por. krajský súd vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú.

Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku je zrejmé, ako sa krajský súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona v otázkach viny a trestu.

Najvyšší súd nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného

dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi jednoznačne a nepochybné preukázané, že obžalovaný v kritický deň, za okolností a spôsobom uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku spáchal predmetný skutok.

Odvolacie námietky obžalovaného nie sú dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v posudzovanej veci už rozhodoval keď na podklade včas podaného odvolania obžalovaného, uznesením z 19. septembra 2006, sp. zn. 2 To 40/2006, postupom podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. f/ Tr. por. v znení účinnom do 31. decembra 2005 rozsudok prvostupňového súdu z 24. marca 2006, sp. zn. 2 T 6/05, zrušil a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z obsahu tohto uznesenia vyplýva, že odvolací súd nezistil pochybenia prvostupňového rozsudku vo výroku o vine a k zrušeniu napadnutého rozsudku v celom rozsahu došlo len preto, že v skutkovej vete napadnutého rozsudku krajský súd uvádzal aj skoršie odsúdenia obžalovaného, hoci ho neuznal za vinného ako obzvlášť nebezpečného recidivistu. Navyše poukázali na to, že uložil obžalovanému súhrnný trest napriek tomu, že si nezadovážil a neoboznámil obsah procesného spisu Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 2 T 34/2004, kde rozsudkom z 27. augusta 2004 bol obžalovaný právoplatne odsúdený pre iné úmyselné trestné činy na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny. V súvislosti s výrokom o náhrade škody poukázal na to, že v tomto výroku nesprávne uviedol poškodenú organizáciu.

Najvyšší súd v citovanom uznesení na č. I. 4 (č. I. 417) podrobne uviedol, ktorými dôkazmi bolo na hlavnom pojednávaní preukázané konanie obžalovaného ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku a ktoré dôkazy vyvracajú jeho obhajobu, že nekonal v úmysle spôsobiť poškodenej ťažkú ujmu na zdraví. Krajský súd v súlade s citovaným uznesením najvyššieho súdu doplnil dokazovanie v naznačenom smere, vytknuté pochybenia odstránil, čo však na správnosť zistenia skutkového stavu veci nemalo žiaden vplyv. Najvyšší súd sa vo svojom ostatnom rozhodnutí zaoberal aj otázkou, aplikácia ktorého zákona je pre obžalovaného z hľadísk uvedených v § 2 ods. 1 neskoršieho zákona alebo § 16 ods. 1 zákona

účinného v čase spáchania skutku priaznivejšia (z hľadiska posúdenia trestnosti konania obžalovaného) a podrobne vysvetlil dôvody, pre ktoré je pre obžalovaného priaznivejšie použitie neskoršieho zákona, teda zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zmien a doplnkov účinného od 1. januára 2006.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd nepovažuje za potrebné znovu reagovať na odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa zisteného skutkového stavu a výroku o vine teraz napadnutého rozsudku.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výroku o treste. Uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, zákonné podmienky § 42 ods. 1 Tr. zák., ale aj § 38 ods. 5 Tr. zák. pre ukládanie súhrnného trestu pri opätovnom spáchaní zločinu a dôsledne vychádza z ustanovení § 34 Tr. zák., ktoré sú pri ukladaní trestov rozhodujúce. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody uvedené v § 39 Tr. zák. v posudzovanom prípade splnené neboli, pretože neboli zistené žiadne okolnosti prípadu ani pomery obžalovaného, ktoré by takýto postup odôvodňovali. Rovnako tak ani závažnosť pokusu obžalovaného ktorá je vysoká a daná spôsobom a predmetom, ktorým útočil na hlavu poškodenej a okolnosťami pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo (včasný zásah tretích osôb) neumožňovala súdu mať za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre neho neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Správne prihliadol krajský súd pri ukladaní trestu aj na skutočnosť, že jeho posledný rozsudok bol zrušený výlučne na podklade odvolania obžalovaného a preto nemohlo v novom konaní dôjsť ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech (§ 264 ods. 2 Tr. por.).

Rovnako správne je tiež rozhodnutie krajského súdu o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a táto skutočnosť odôvodňovala aplikáciu ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný spáchal skutok pod vplyvom alkoholu a v súvislosti s jeho užívaním a zo znaleckého posudku vyplýva, že možnosť resocializácie obžalovaného bude ovplyvnená aj realizáciou ochrannej ústavnej protialkoholickéj liečby. Preto krajský súd správne a v súlade so zákonom obžalovanému uložil ústavné ochranné protialkoholické liečenie.

Napokon nepochybil krajský súd ani pri rozhodovaní o náhrade škody, keď vo výroku rozsudku zaviazal obžalovaného uhradiť poškodenej strane Všeobecná zdravotná poisťovňa, pobočka Zvolen, škodu vo výške 12 351 Sk spôsobenú jej nákladmi spojenými s poskytnutím lekárskej starostlivosti poškodenej E. B. Správne o tejto otázke rozhodol podľa Trestného poriadku účinného v čase, keď bol skutok spáchaný, pretože dôsledne vychádzal z § 564 ods. 4 prechodných a záverečných ustanovení zákona č. 301/2005 Z. z. účinného od 1. januára 2006. Podľa tohto ustanovenia vo veciach, v ktorých bola podaná obžaloba na krajský súd na vykonanie konania v prvom stupni pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona (obžaloba bola podaná 18. júla 2005), vykoná konanie v prvom stupni príslušný krajský súd podľa doterajších predpisov.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie obžalovaného M. B. zamietol podľa § 256 Tr. por. ako nedôvodné.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 5. februára 2008

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Martin Piovartsy

Za správnosť vyhotovenia: